

ved det, saa jeg synes, at af rent humane Hensyn kan man tillade det. Det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (Dusen) syntes, at det var en lidet tiltalende Maade at drive Sagt paa. Sa, som Sæger synes jeg heller ikke, at den er tiltalende, men jeg synes dog, det er langt mere tiltalende at fange dem paa den Maade end at fange dem i Garn. — Jeg skal sige, hvorfor jeg er gaaet med til Vædringsforslaget under Nr. 65. Det har jeg gjort af den Grund, at jeg finder det rigtig, at vi her paa enhver Maade, vi kunne, protestere mod Gendarmene. Det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds (N. Sage) drog stærkt til Felts mod denne Paragraf. Han spurgte, om det var Meningen, at den skulde gælde for de i Fremtiden oprettede Gendarmkorps. De, der ville kunne blive oprettede i Fremtiden, ville være lovlige, saa der kunde ikke være Tale om, at Bestemmelsen skulde gælde lige over for dem, lige saa lidt som den skulde gælde over for dem, som viovre ved Grænsen falde for „de røde Gendarmere“, for de ere jo, tværtimod hvad „de lyseblaa“ ere, meget populære. Jeg vil ogsaa stemme imod Gendarmene, for at vi kunne saa Lejlighed til at vise her, at det ikke er, som den højtærede Krigsminister sagde ved Finanslovens 2den Behandling, at Gendarmene ere særlig populære Folk, at de vare blevne særlig populære. Og den højtærede Krigsminister fortsatte: „Jeg antager, at D'hr., der nu ligesom den ærede Ordfører foreslaa, at Gendarmene skulle nægtes, gøre det med det stille Haab, at de dog alligevel blive i Live“. Vi ville protestere imod dem ved enhver Lejlighed og haabe, at de maa dø saa snart som muligt — som Korps betragtet. Det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds sagde, at det ikke var værdigt for det danske Folketing at lætte en saadan Paragraf ind i et Lovforslag. Jeg synes, at det vilde snarere være uværdigt for os, dersom vi ikke her greb enhver Lejlighed til at protestere mod Gendarmene. — For øvrigt vil jeg anbefale at stemme for Lovforslaget, som det foreligger her med disse Vædringer.

J. K. Larsen: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg vil tillade mig at fremsætte. Med Hensyn til Lovens Enkeltheder kan jeg i det væsentlige slutte mig til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem fra Fredericia (Dusen). Den første Bemærkning, jeg vil gøre, angaar det, at Bestyrelser for offentlige Stiftelser i Lovforslagets § 1 ere sammenstillede med Bønsbestidde og

Beneficiarer, saaledes at de altsaa betragtes lige med Grundejere. Jeg synes ikke, at dette Forhold kan anses for korrekt; jeg mener netop, at disse Bestyrelser snarere maa stilles ligesom de kommunale Bestyrelser, der omhandles i det følgende Stykke. Det er jo en given Ting, at Sagtretten tilhører Stiftelsen og kunde gøres frugtbringende for Stiftelsen derved, at Bestyrelsen afhændede den eller disponerede over den paa en eller anden frugtbringende Maade. Jeg vil bede det ærede Udvalg overveje dette Spørgsmaal, for saa vidt man ikke har gjort det, forinden tredje Behandling. For et Hospital f. Eks., der har betydelige Jorder, vil der dog derigennem kunne blive en Indtægt, som maaske kunde være til Nytte paa anden Maade. — Det andet Spørgsmaal, jeg vil omtale, er en speciel Henvendelse til den højtærede Minister. Det vedrører egentlig ikke direkte denne Lov, men et Forhold, der staar i saa nær Forbindelse dermed, at jeg anser det for berettiget at fremkomme med det her. Det vil formentlig ikke være den højtærede Minister ubekendt, at der paa den Tid, Juglene have deres Træk, navnlig om Efteraaret, foregaar et Massemyrderi af Julevildt ved vore Fyrtaarne, og specielt gælder dette de ydste Fyrtaarne, fordi der er en Træningslinie for Jule op og ned ad Sjælland. Jeg har hørt meddele, at dette Myrderi antager et saadant Omfang, at der er enkelte Nætter, hvor Jule i tusindvis flyve mod Fyrtaarnets Glas og falde døde til Jorden. Dersom der kunde gøres noget for at forhindre dette Myrderi af Julevildt, vilde jeg anse det for meget hensigtsmæssigt at saa truffet Foranstaltninger i saa Henseende. Jeg har tænkt mig, at der kunde anbringes vide Næt foran Glasjet med en Jaldstærk til at falde ned i, saa at de ikke omkom, men jeg skal ikke sige, om det kan gøres eller ikke. Jeg vil kun bede den højtærede Minister konferere med den højtærede Marineminister, eller hvem det nu hører under, om der ikke kan gøres noget for den Ting. Det er et meget betydeligt Antal Jule, der omkomme paa den Maade; det er som sagt i tusindvis ved hvert enkelt af de større Fyr.

Glausager: Jeg skal ligeledes fatte mig meget kort, da Tiden jo er fremrykket. Det er kun nogle saa Udtaleser, jeg skal komme med om enkelte af de Vædringer, der ere stillede dels af hele Udvalget, dels af en Del af det. — Det første Vædringsforslag, jeg skal omtale, er Vædringsforslaget under Nr. 7. Der er nemlig i den Be-